

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbătă.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr
pentru fie-care publicare.

Nr. 3885 Sc.

CONCURS.

Au devenit vacante și pentru anul viitoru școlar 1887/8 se vor conferi pe calea concursului 14 stipendii câte de 60 fl. destinate din fondurile archidieceșane pentru elevii din despărțământul pedagogic al seminariului archidieceșan de aici.

Concurenții au să-și prezenteze suplicile la consistoriul archidieceșan inclusiv până în 15 August st. vechiu, a. c. instruate cu documente următoare:

- atestat dela oficiul parochial din comuna, la care aparțin, despre aceea, că sunt români greco-orientali;
- testimoniu școlastic despre progresul făcut în studii în anul din urmă;
- atestat dela primăria comunală despre pozițiunea socială a părinților și despre starea lor materială;
- eventual alte atestate recomandătoare.

Sibiu, 16 Iuliu, 1887.

Consistoriul archidieceșan.

Sibiu, 31 Iuliu.

Multe sunt necasurile fraților nostri maghiari. Și ele sunt multe, pentru că ei însiși și le fac adeseori numai pentru ca să aibă un titlu de a se cătrâni. Intocmai ca omul nervos de fire, care se aprinde, se irită pentru ori ce nimica — și dacă din întâmplare nu i-se dă ocaziune să-și verse cătrânel din vreun incident legitim, o face și din bun senin. Tocmai așa și presa maghiară. Au apucat întreaga societate maghiară a călări pe idea de stat maghiar ca din bun senin, — tot ca din bun senin s'au trezit cu tendința maghiarisării cu forța, și din bun senin au aflat, că naționalitățile agitează în contra statului, că au aspirațiuni rebele și în sfârșit, din bun senin începură să spună urbi et maghiari, că patria aceasta a fost, este și va fi numai maghiară. Toate acestea, ca să aibă cu ce să-și frământe apoi creții un veac de om.

Dar o lucrare, care e contrară firii, trebuie să-și dea falsitatea mai curând ori mai târziu pe față. Cu cât o ții mai tănuț, mai ascunsă, cu atât se nusesce mai mult să ieșă la lumină; și o muncă nemulțemitoare e aceea, când în loc de fericirea visată, seceri ură și averseune între frați.

Pressa maghiară earăși e foc și pară, de ce firea sfêrtică ear un colț din mreaja înșelării de sine

a maghiarilor, scoțind la iveală existența unei pu-teri de viață și tendințe naționale acolo, unde toate acestea se credeau prin a tot preveștoarele măsurile guvernului înăbușite, și strivite.

Am luat și noi notiță, că slovacii au arangiat o expozițiune industrială, un lucru mai laudabil din punct de vedere cultural și mai inocent nici că s'ar putea, — dar pe când noi astfel judecăm asupra acestei întreprinderi, pentru presa maghiară așa ceva înseamnă nici mai mult nici mai puțin, decât o manifestare în contra ideii de stat maghiar.

Și în ce chip anume manifestează slovacii tendințele lor în contra ideii de stat?

Întrun chip ne mai pomenit de infam. Limba lor, școlur lor, „Matia” lor, monit fură strivite; nu-mai o reuniune de femei le-a mai rămas, și hidra aceasta cu 7 capete a deschis la Turóc-Szt.-Márton o expozițiune de industrie de casă a slovacilor. Ear la deschiderea ei cuvântul festiv nu s'a rostit în limba maghiară, ci în cea slovacă, la banchet nu s'a vorbit unguresa, ba mai mult, pe edificiu de expozițiune nu era de vędut, decât un singur stendard maghiar și în sfârșit Hurban, conducătorul agitațiunii panslave din nordul Ungariei, a cutezat să afirme într'o cuvântare adresată conaționalilor sei, că slovacii există și nu vor înceta să existe.

„Egyetértés” în nobila s'a indignațiune provoacă direct pe dl ministru president Coloman Tisza, ca ori să maghiarizeze momentan tot mediul, în care se petrece expozițiunea slovacă, ori dacă nu poate, s'o închidă fără pregetare, căci o astfel de palmă încă nu i-s'a dat ideii de stat în Ungaria, nici chiar sub guvernul înalt aceluiaș.

Ar fi o încercare zădarnică din partea noastră a reproduce fidel toate acele frase ale indignațiunii nobile, ce se exprimară din acest incident prin foile maghiare la adresa bieților slovaci și celorlalțe naționalități.

Pentru noi are afacerea aceasta o însemnătate în doită. Una e, că maghiarii toate opintirile lor nu sunt în stare să stingă forța de rezistență din popoarele Ungariei, ci că tocmai din contră, creșce aceea din țic ce merge, — ear alta, că maghiarii ne cruță osteneala pentru de a mai informa streinătatea asupra împregiurării interne dela noi. Din cele ce s'au scris în zilele acestea în presa maghiară rezultă în mod evident, că:

- limba maghiară trebuie să fie mijlocul de înțelegere al cetățenilor nu numai în afacerile lor oficiale ci și în cercurile și afacerile lor private;

2. că naționalitățile, cari se afirmă în calitatea lor, agitează în contra statului.

Este tristă starea aceasta de lucruri, fiindcă nu e firească, — dar ce e mai regretabil este, că maghiarii și-o crează cu tot dinadinsul, că ei înăspresc situațiunea din țic și în loc de a cerca să alineze durerile naționalităților, sădesc ural și des-nădăjduirea în inimi, atunci, când Europa întreaș privesce îngrijată la viitorul cel mai apropiat.

Revista politică.

În momentele, în care scriem aceste șire, principele Ferdinand de Coburg s'a despărțit din patria astemă, de care l leagă multe suveniți și alină focul asteptării, unui popor tânăr, ce a dovedit fapte de eroism și a cules lauri pe câmpul de luptă. În speranță, că cestiunea cea at de încurcă de Bulgaria se va aplană cu încoronarea lui în Tirnova, principele fără a mai băga în seamă atitudinea puterilor a urmat dorinței poporului bulgar.

Și poporul bulgar pregătesce numai drumuri de flori noului ales. Pretutindenea, pe unde trece principele s'au făcut pregătiri mărețe; arcuiri și porți de triumf s'au ridicat la Vidin, Lom-Palanca, Sistova și Rusciuc, și în întreaș căletoarea lui, principele va fi salutată în mod entusiasm de deputațiunile bulgare.

În Sofia s'au cheltuit 40.000 de franci pentru primirea principelui; s'au ridicat porți de triumf în stil gotic. În laboratoarele chemice s'au pregătit mii de rachete și material pentru focurile bengalice.

Incoronarea principelui se va întâmpla la 21 August, adică tocmai în ziua, în care principele Alecsandru a fost detronat și a fost silit să se despărță de bravii sei soldați.

Cu privilegiul sosirii principelui Alecsandru „Nesawissima Bulgaria”, organul regimului scrie următoarele: „Noul principe dîșe în răspunsul seu cătră deputațiunea, că e gata a-și sacrifica vieța pentru binele poporului bulgar. Și el va și împlini încurând aceste vorbe. Ministrul Ștoilow a vorbit, când dîșese în cea din untrun a sobraniei: starea noastră e acum cu 80 procente mai bună decât în toamna trecută. Acum putem afirma cu mândrie, că situațiunea s'a îndreptat cu totul. *Încă numai căsote!*” ca și îmbrucurătoarea veste: „*Principele a sosit!*” *ca un fulger va străbute prin întreaș Bulgaria și prin întreaga lume. Atunci serbarea conștiința Bulgariei va fi mare, atunci poporul cu aceeaș înalță ministrită va dîșe regenții și ministeriului.*” *Ve mulțu-*

FOIȚA.

Din mitologia vechilor egipteni.

(După Dr. Carol Oppel.)
(Urmare.)

II. Har, rășbunătoriul.

Încă în aceeași noapte duseră conjurații cosciugul la Nil, îl aruncară în apă și se întoarșe unul câte unul pe căi deosebite la casele lor. Dimineața următoare dar regele nu era nicări. El fu căutat mai dîntăi la Set. Acesta se arătă foarte uimit și asigură, că frate seu a mers pe deplin sănêtos la mieșul nopții acasă; dar se angagiă a lua informațiuni dela ceialalți oaspeți. Îndată fu trimis și un curier la Keft, pentru de a înșciința pe regina despre cele întâmplate. Încă în ziua aceea se întorșe Isi. Vaietele și lacrimile ei mărșiră și mai mult iritațiunea șerală. Căci din capitală se răspândi cu iușeala fulgerului în toate direcțiunile fâima întristătoare: „Regele a dispărut.” La toți le era, parcă ar fi perdut un părinte iubitoriu, un frate credincios, o rudenie bună; plânsul rășuna în toată casa. Dar cu jalea se împreună și indignarea, dorul de rășbunare; căci tuturor le era clar, că la mijloc trebuia să fie un secret, poarte o

crimă oribilă. Dacă ar fi murit Osiri la rentoarșea sa dela banchet de o moarte grabnică, totuși l-ar fi adus cei ce l'au petrecut până la palat; nu numai, dar dacă s'ar fi rentors numai șingur, — ceacev nu se putea admite — dela festivitate, — ceavrul tot trebuia să se gășească. El fu dar ucis cu voia de oameni răușcicioși. Cine puteau să fie acești miserabili? Cine putea să aibă folos după moartea atât iubitului rege în țara întreaș a Egiptului?

De alta nici nu se mai vorbea; cu alta nimeni nu se ocupa. Fiește care l'și împărțășia cugetele lui alții și asculta presupuneri ale altora. Preșutul cu o direcție hotărșit: în curând era toată lumea pe urma cea adevărată.

Set șimula cea mai profundă durere; dar privirile șe suspițiune ale reginei îl făceau șeples, de ochii ei ageri îi era teamă; miile de întrebări, ce i-se adresau îl aducea în prea mare încurcătura. Iși luă deci concediu, căci . . . arangiase o vênătoare mare, care nu putea să fie cu una cu două amănată. Astfelu scăpă de alște întrebări moleștitoare; două-șeci și șapșe de alște întrebări molestioșe și înșofțiri, ceialalți au rămas în capitală, șpre a observa, ce se întâmplă.

Înt'răcea cosciugul înnotă pe Nil la vale și se oprî în sfârșit în trestia malurilor.

Trestia Nilului, pe care o numim noi „papyrus”, o numiau elinii: *Byblos*. Dacă scria acum vr'un scriitor grec, că cosciugul s'a oprî în „Byblos” (adecă în trestia de „papyrus”), cetitoriul putea să înțeleagă din eroare ușor: în cetatea Byblos. Probabil, că astfelu s'a nășcut în cetatea Byblos din Plutarh, unde se dîșe între altele, că cosciugul a înnotat până la cetatea Byblos în Fenicia. — De altfelu se afă în Egiptul de jos o localitate lângă mare, care purta numele acesta, și asemenea și o insulă pe Nil lângă Sai. — Sciri egiptene despre viața lui Osiri până acum nu s'au gășit.

Niște băieți, ce se jucau aproape de mal, vędură cosciugul minunat în trestie; șpuseră părinților și încurând se trimise șciirea la Tape. Isi veni cu grabă, șpense acoperișul și reconoscu perocitul ei șof. Cu lacrimi șgomotoșe se aruncă asupra iubitului cadavru, ear mulțimea sta cuprîșă de flori.

Regina plecă apoi cu cosciugul, în care zăcea iubitul ei. De oarece însê era aproape de Ptenet unde era la școală fiul seu Har, se hotărșe, pe unicul ce-i mai rămas, a-l cerceta. Cosciugul fu ascuns în deșul unei păduri, și Isi grăbi să ștrîngă la pept iubitul seu copil.

Din nenorocire însê veni Set în vênătoarea sa tocmai în acel loc tănuț și regăsi acî cadavrul

„nim, v'afi purtat ca patrioși adevërași și a-ți salvat patria. Acești și va sosi în curând și trădătorilor și inimicilor le va astupa gurile.“

Toate acestea sunt lucruri bune și frumoase, numai cât „Fremden Blatt“ din Viena aduce scirea, că principele se duce în Bulgaria numai ca om privat. — Ori cum s'ar duce, ovațiunii mari i-s'au pregătit. Nu scim numai cum îi vor prii acestea. Foile germane, pentru esemplu, apretiază călătoria principelui în termeni de tot răci și „Natz. Ztg.“ dice, că întreaga lume se se intereseze mai mult, cum va eși principele din Bulgaria, decât cum se duce el. Numita foaie împărtășesce scirea, că o persoană foarte însemnată a accentuat călătoria principelui: „necuviiță grobiantă.“ — Diarul parisian „Gaulois“ publică păreri ale unui mare diplomat, care se exprimă față de cestiunea bulgară în următorii termeni: Intrarea principelui Ferdinand de Coburg în Bulgaria însemnează probabilitatea unui răboiu încă până a nu sosi primăvara. Fiindcă contele Kalnoky n'a lucrat nimic, ca să rețină pe principele de Coburg, a angajat politica austriacă într'un mod de tot critic.

Germania stă pe picior de ceartă cu Danemarca. Ministrul de răzbel din Danemarca, a rostit un cuvânt, care a produs mult sânge rece în cercurile din Germania și „Kreutz Ztg.“ atacă cercurile înalte din Danemarca, căci ele sunt focariul, de ațitare în masele poporului, care voesce să traească în pace și în pretinie cu Germania. Resultatul final al înțelegerei ruso-franco-danese dice numita foaie, poate se ne aducă la convingerea, că o necesitate a Danemarcei la Germania poate să fie pentru germani o necesitate maritimă. În cearta celor mari, cei mici, cari s'au amestecat, au plătit adesea cu viața amestecul lor. Câtă vreme mai domnesce pacea, zeloșii de revanș din Danemarca, cari n'au învățat nimic din istorie, se nu peară din vedere acest lucru.

Convocare.

Adunarea generală a reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Zarand va ține ședințele la 28, 29 și 30 August v. a. c. în Săcărâmb.

Membrii ordinari și toți, cari se interesează de afaceri școlare, sunt invitați a participa la adunarea generală din cestiune.

Program:

Ședința I. (Vineri la 28 August înainte de amăzi.)

1. Participarea învățătorilor la biserica gr. or. din Săcărâmb.
2. Intrunirea membrilor în localitatea scoalei de acolo și deschiderea adunării prin presidiu.
3. Constatarea numărului membrilor prezenți
4. Raportul general al comitetului central.
5. Alegerea comisiunilor.

Ședința II-a (Vineri p. m.)

6. Pertractarea cuvântului „spic“, prelegere practică ținută de Pavel Vraciu.
7. Pertractarea noțiunilor „colină, deal, munte“ de Alecsandru Vlad.
8. Împletirea „pălăriilor de paie“ etc. de Alecsandru Florea.

Ședința III-a (Sâmbătă 29 August a. m.)

9. Rapoartele comisiunilor esmise.

fratelui său, pe care îl credu de mult cufundat în mare.

— Vedeti, — strigă dânsul, — cadavrul regelui s'a găsit. Vai de noi! Acum numai unitatea strânsă între noi ne mai poate susține, credința în viață și moarte și o lucrare hotărâtă și bărbătească.

Cu aceste cuvinte își trase spada, tăia cadavrul în bucățele mărunte, îi dădu fiește căruia dintre tovarășii săi o părticică și grăi:

— Acesta e sigiliul legăturii noastre pe moarte și pe viață, — ear acum mergeți și ve căutați prietini, alegeți și angajați oameni, împărțiți-le arme; trebuie să adunăm o oaste în pripă și să ne opunem forții cu forță.

Conjurații risipiră apoi bucățelele cadavrului, ce le-au fost primit, prin împregiurime, și cutrierară apoi țara cu promisiuni amăgitoare pentru de a-și acuira participanți planurilor sale.

Când se întoarse Isi dela Pteneto, află cosciugul spre marea sa uimire gol. Desperată rătăci încoaci și încolo; uită, aci găsi o mână tăiată. Desnădăjduită luă această relictă și cutrieră plângând întreg ținutul, spre a căuta prețioasele rămășițe. În curând găsi capul, — un braț, — ea nu se obosi și nu se odichni, somnul nu o mai recrea, nu mai avea odichnă, în sfârșit găsi totuși din cele 26 bucăți, douăzeci și cinci. Bucățița ce lipsia a fost cădută în Nil și aci o mâncară pescii.

10. Pertractarea casurilor, cu aplicare la deprinderile gramaticale. „Copii buni dau ascultare părinților“ etc. prelegere de Petru Rimbaș.

11. Cari sunt cauzele, pentru care grădinile școlarelor nu se sporesc, și pentru ce unii învățători, având pământ pentru grădina de școală, nu îl cultivatează pentru instruirea școlărilor în grădinarit, și ce măsuri ar fi de a se lua, pentru de a se da un avânt mai mare în instruirea acestui ram folositoriu?, disertațiune de George Foraș.

12. Inmulțirea cu multiplicatorul din o cifră ciclul numerilor până la 1000, verbal și în scris, de Alecsandru Draea.

Ședința IV-a (Sâmbătă p. m.)

13. Cari sunt cauzele, pentru cari absențele școlare sunt prea numeroase, și prin ce s'ar putea delătura acest inconvenient împedecător în instruirea poporală? — Disertațiune de Ioan German.

14. Articolul 8 al simbolului „credinții“ prelegere practică de Petru Gabor.

15. „Descrierea cărții“ prelegere practică din limba maghiară, ținută de Aron Muntean cu elevii despărțământului VI-a.

Ședința V-a (Duminecă 30 August a. m.)

16. „Luptele împăratului Traian cu Decebal“ prelegere cu despărțământul al VI a de Simion Căbrianu.

17. Pertractarea poeziei „Școlariul îndreptat“ din punct de vedere logic de Alecsandru Iovan.

Ședința VI (Duminecă p. m.)

18. Propuneri eventuale.

19. Verificarea protoalelor.

Încheere.

Din ședința comitetului central, ținută în Brad la 16 Iuliu st. v., 1887.

Ioan German,
v. președinte.

Petru Rimbaș,
secretar.

Varietăți.

* „(Néptanitok lapja“ în Nr. 61, din 30 Iuliu a. c. în rubrica: „Evenimentele din și afară de țară, scrie următoarele:

„Societatea istorică din Deva și-a ținut adunarea sa generală cu bun succes. Între multe obiecte cel mai interesant a fost „Epoca Huniadeștilor“ de Dr. Csanky Dezsó“. Ioan Huniade (Corvin). — după disertant n'a fost de origine maghiară; el a fost descendent al walachilor și sânge slav(?) a circulat prin vinele lui; părintele lui soldat fiind, l'a crescut în jurul familiei regesci; apărarea religiei creștine, învingerea turcilor păgâni a fost însuflețitorii curajului său; ca guvernator a făcut multe donațiuni, ca domn cu influință a esoperat multe daruri regesci, înmulțind astfel posesiunile nemeșesci independente.

Posesiunile străbune a-le familiei Huniade au fost: Huniadoara și Deva, ce le-a obținut dela regele Sigismund. Documentul de donațiune și astăzi se păstrează în arhiva țerei. Cea mai interesantă parte a discursului a fost: despre încolatus-ul walach.

Ioachii sau românii de astăzi în evul de mijloc se numiau walachi și ca păstori de vite au străbătut dela o pășune la alta tot mai spre nord

Regina pregăti acum atâtea cosciuguri nouă, câte orașe mari erau în țeară, — 20 la număr, unul ca altul. Într'unul dintre ele fu aședat cadavrul dărăburit, în celelalte se băgară păpușe de mărime naturală. După aceea fură chemați preoții orașelor numite; Isi le puse cosciugurile în față și le spuse:

— Ve predau aci pe Osiri mort. Într'unul dintr'aceste cosciuguri zace adevăratul lui trup; luați-le cu voi; aședăți-le în templele voastre; ridicați marelui răposat altare și îi jertfiți; fiți fie care convinși, că posedeți cu toții adevăratul trup a lui Osiri, astfel el ve va duce darul seu tuturor.

Așa s'a întâmplat. Fiesce-care oraș mare avea câte un mormânt a lui Osiri și se lăuda, că posedă trupul cel adevărat al marelui rege.

Multă vreme a fost așa. Încetul cu încetul, în decursul timpului se formă totuși tot mai mult părerea, că adevăratul mormânt se află în templul cel mare de pe insula Pilak, la granița Etiopiei. Pe atunci se scotia încă anul cu 360 de zile, de aceea fură aședate 360 vase pentru jertfa în jurul mormântului și preoții aveau să umple în fiesc-care și una din ele cu lapte. Cel mai sfânt și mai mare jurământ al egiptenilor era acesta: „Jur pe marea Osiri, care zace la Pilak!“

(Va urma.)

de cătră peninsula balcanică, în veacul al XIII. Străbaterea lor urma ne'nterupt. Intraceea s'au ivit pe terenul Europei și turcii. Regii maghiari spre a sporii puterea națiunii maghiare, și au dat silința să câștige pe walachii vagabunși (kabor), cari s'au și domiciliat (stabilit,) ba au început a cultiva și pământul și despre coloniile lor se face amintire în veacul al XIV, ca aparținători proprietăților nemeșesci. Urmează apoi răsboaiele crâncene dintre turci și maghiari. Walachii se poartă cu cea mai mare vitejie sub stindardele regilor, se fac părtași grațiilor regesci și de aci încolo începând, aflăm mulți walachi ridicați la rangul de nobil. Una dintre familiile walache ridicate la nemeșie a fost și cea a Huniadeștilor.

Adevărul în întregime sa nu-l pot admite maghiarii noștri dintr'odată. O părticică însă — referitor la Huniadești — precum se vede a străbătut și în ferbintații lor creeri. Noi sperăm, că cu timpul vor accepta și adevărul referitor la descendența noastră, precum au făcut cei mai mulți dintre învățații străini.

Ce va dice acum Horváth etc. despre aserțiunile fraților săi dela Deva? X.

* Monumentul lui Bolitinean. Comitetul constituit pentru ridicarea monumentului marelui poet D. Bolintinean ș'a început lucrările. — Dl Niță Dimitresc, ferar român va face grilajul de fer. Bustul marelui poet și pedestalul l va efectuî eminentul sculptor Carol Stork. Lucrurile s'au orânduî astfel, ca în ziua de 26 Octombrie să se poată săvirși solemnitatea actului desvălirei bustului.

* (Lumina electrică.) După cum se anunță din Deva, Dr. Maurițiu Darvai s'a angajat a introduce iluminarea electrică în acest oraș și sprează, că realizarea proiectului se va putea efectuî fără mari greutate.

* (Postal) Direcțiunea telegrafică-postală, din Sibiu pentru ocuparea mai multor posturi de servitori în mod provisor pe lângă oficiile postale din acest cerc, a scris concurs cu termin până la 17 Septembrie a. c. st. n. Aceste posturi — pe lângă depunerea cauțiunii de 100 fl. — sunt împreunate cu salariu anual de 300 fl. și relut de cuartir 60 fl. precum și un rënd de vesminte, cererile de concurs sunt a se instrui în sensul articolului de lege II din 1873.

* Aniversarea luptei dela Mohaciu. S'a constituit un comitet special, ca să facă pregătiri mari pentru serbarea cu mare solemnitate a 200-a aniversare a victoriei dela Mohaciu, raportată la 12 Aug. 1687 de ducele Carol de Lotaringia.

* Propaganda cehă. Praga a fost în zilele trecute locul de intrunire al tinerilor chei, cari se nisuesc a reconstitui regatul Boemiei în Austria. Herold deputat în parlamentul imperial, a rostit un discurs infocat, atacând pe șeful partidului, că e prea moderat și slab față cu ministrul Taaffe. Ceilalți oratori toți au acusat pe Rieger, ca pe un trădătoriu al cauzei naționale. La sfârșit adunarea cu multă însuflețire a luat conclus, ca deputații chei să înceară formarea de glotași, la cari comanda să se facă în limba cehă.

* (Colera.) „Națiunea“ scrie: În comuna Cojeana, județul Dâmbovița, plasa Jolomița s'a constatat, că din ziua de 22 Iunie până la 26 Iuliu au fost 34 decese de coleră. În 24 Iuliu au sosit d-ni doctori Dobrescu și Popescu și au ordonat ca să pună pasă în jurul satului.

* (Frumos testament) „Regele tunurilor“ Krupp, după cum anunță „Rhein-Westf.-Ztg.“ a testat un milion de mărci pentru înființarea unui fond de ajutorare pe seama lucrătorilor săi.

* (Duelul Boulanger-Ferry.) Fiindcă martorii acestor doi bărbați franceși nu s'au putut înțelege asupra condițiunilor de duclare, duelul nu s'a întâmplat. Martorii lui Boulanger au stăruit ca duelanții să impușce mereu fără comandă, până ce unul din doi va căde; ear ai lui Ferry au propus o singură împușcătură la comandă și în depărtare de 25 de pași. Neputând se ajungă la o înțelegere, Boulanger a adresat martorilor o scrisoare de următorii cuprins: Opiniunea publică va scî pronunța sentința asupra aceuia, care insultă lăturiș pe un general, și caută să-i dea numai o satisfacțiune ridicolă și asupra mea, care am fost gata să-mi dau viața pentru apărarea onoarei mele de soldat.

* „Răsboiul“ scrie: Mare activitate domnesce în porturile Brăila și Galați, unde grânele noastre de est timp au mare trecere, fiind superioare în calitatea tuturor. Sunt ani, de când în țeara noastră nu s'a produs un grâu așa de frumos și bun.

* (Palat.) În Brașov se plănuiesc ridicarea unui palat mareț, ce să cuprindă toate oficiile statului, precum și locuințele șefilor dela diferitele

oficii. Inițiativa a luat-o comitele suprem și inspectorul de dare, și după cum se spune, ministrul de finanță e învoit cu planul, dar cu nimic să nu contribuie statul. Locul să l cinstescă comuna Brașov. Idea nu e rea, dar e altă întrebare, dacă e și oportună?

* (Încă o cântăreață română.) Diarul musical „Laterne“ din Milan, dând seamă de reprezentanțele operei *Trovatore* la Livorno, vorbește în următorii termeni măgulitori de d-șoara Aurelia Kițu, care a debutat în aceea operă și care și-a făcut studiile musicale la conservatorul din Milan, unde a fost medaliată:

„D-șoara Kițu nu păru nici de cum debutantă, ci o artistă, care calcă pe scenă deja de mai multă vreme. Are o figură frumoasă și simpatică, voce de adevărat *soprano* dramatic; e actriță foarte vioaie și cântăreață inteligentă. Acestea sunt calitățile, pe care le-a arătat îndeplinind rolul *Eleonorei*, calități, ce fură pe dată apretuite și recunoscute de public, de oare ce pe dată ce a sfârșit *cavatina*, dobândi ca răspuns aplausele cele mai călduroase și spontane, aplause ce s'au repetat în tot restul operei și care în actul din urmă, mai ales, luaseră proporții vaste.“

* Căile ferate ungurești de stat au adus în primele șapte luni ale anului curent 4,300,000 fl. în casa centrală a statului.

* (Congresele și conferințele expoziției universale din Paris.) Ministrul de comerț din Franța, scrie „Telegraphul“ a instituit comitete a prezida organizarea de congrese și conferințe, cari vor avea loc în timpul expoziției universale. Cestiunile, cari se vor tracta, fiind foarte variate, s'au format mai multe comitete având a tracta fie care subiecte de ordin limitat.

Subiectele tractate vor fi următoarele: artele frumoase, literile, istoria și archeologia, științele matematice, fizice, chimice și naturale, geografia, economia politică și socială, geniul civil, agricultura, industria și comerțul.

* (Un nou canal proiectat.) Nu trece nici o singură zi fără ca în Paris să nu se vorbească de câte un proiect extraordinar. Acum se vorbește despre un canal între marea mediterană și între sinul persic; așa dară un duplicat al canalului de Suez. E u d e, autorul proiectului interesant urmărește o țintă dublă: crearea unui al doilea drum de navigațiune între Europa și India, și adică unul cu mult mai scurt, decât cel de acum de peste marea roșie, și a doua, înzestrarea cu apă și desțelenirea de odinioară a bine-cuvântatei țeri Mesopotamia. Cheltuelile le a socotit Eude că ating numai suma de 1200 milioane marce.

(Un arbore colosal.) „Curierul“ din Iași spune, că în apropiere de orașul Iași, cale de o oară în Podgoria Vișan, com. Bucium există un copac stezar, ce în adevăr merită a fi vădut. El este la trunchiu de o grosime, ce nu se poate cuprinde decât de brațele a 5 inși, are 56 crăci și acestea încă de o grosime enormă, astfel că s'ar putea întemeia pe dînsul nu câte-va pavilone, dar chiar o casă cu mai multe camere, de desuptul lui s'ar putea umbră sutimi de mese garnisite cu persoane, căci întinderea ramurilor trece peste 40 pași. Se dice, că ar avea o etate de 400 ani. Călătorii și oamenii cunosători, cari a avut ocaziunea a vedé acest arbore urias, au susținut, că dacă s'ar putea transporta și planta în întregimea lui în una din grădinile Parisului sau ale Londrei, ar prețui peste o sută mii franci. In alte state sunt copaci mult mai inferiori, dar cu toate astea sunt remarcați, păziți și întreținuți de stat ca un lucru antic și rar, și ca o podoabă a țerei. La noi însă habar n'au: nimeni nu-și bate capul cu de astea, ba nici măcar au curiositate de a vedé un asemenea fenomen, de și e destul de aproape de oraș.

* (Ploaie de furnici.) Acum câte-va zile orașul Nancy, din Franța, fu teatrul unui curios fenomen meteorologic.

O adevărată ploaie de furnici, foarte mari, cădu pe stradă și pe piețele acelu oraș. Insectele acestea cădeau cu morman în capul trecătorilor surprinși și plictisiți de acest eveniment straniu.

Strada Saint Dizier și piața Carziere, piața Arsenalului și aproape toate cartierele erau pline de grupuri din acele furnici gigantice.

Acoste furnici de sigur a fost aduse de vântul groasnic, ce precedă teribilul uragan venit asupra Nancyului chiar în noaptea aceea.

(Un câne vrednic.) Pela sfârșitul unei trecute s'a oficiat în casa statului din Cardiff o solemnă sârbătoare publică. Căpitanul Thompson, care comandea vasul „Muley Hassan“ a fost decorat cu o medalie de argint, fiindcă cânele lui a mântuit viața unui om. Când adică vasul lui trecea prin strimtoarea Gibraltar, cânele căpitanului, era cuprins

de neliniște. Matroșii nu observau ceva neobicinuit, d'odată însă cânele lătră tare și se asvêrlî peste bord. Aruncară iute o luntre în apă, dar îndată observară cânele, care înnoată spre naie, tărind după el un matroș, ce și perduse simțirile. Înneatul era așezat pe două rude, de care se prinsese. Se află după aceea, că era matroșul unui vas spaniol, ce se afundase mai înainte și că singur rămăsese în vieață din întreg ecupagiul vasului.

* Atragem atențiunea on. public la inseratul „Copii de scoală.“

Insemnătatea predicii în biserică.

Cum vor crede, dacă nu le veți spune, și cum vor crede în acela, de care nu au auzit? Și cum vor auzi fără de predicatori? (Rom. X, 14.) Te jur drept aceea predică cuvântul . . . (II Tim. IV, 1, 2.)

Multe obiceiuri și formalități introduse în decursul timpului în biserică noastră se păstrează cu cea mai mare stricteță și a roape cu ignorarea părții celei mai esențiale din serviciul bisericesc adică a *predicii*.

Cumcă predică este o parte foarte însemnată din serviciul Džeesc, și totodată tot așa de veche ca și creștinismul, ne vom încerca a arăta în cele următoare.

Predica, adică cuvântul de învățătură, rostit din partea preotului, are menirea a introduce adevărata vieață în biserică. a arăta și explica toate tainele, ce se săvîrșesc la anumite ocaziuni.

Durere însă, că puțini preoți avem, cari sunt conșcii de aceasta, și cari prin urmare și predică. Cei mai mulți privesc predică numai ca un lucru secundar, ne reflectând la însemnătatea predicii și la motivul pentru care s'a introdus în biserică.

Vedend acest rēu mulți bărbați erudiți, cărora le zace la inimă înaintarea bisericeii și prin urmare și a națiunii noastre și cunoscend însemnătatea graiului viu în biserică, au început cu toată energia a stărui din toate puteriile ca amvonul să resune în toate Duminecile și sârbătorile, pentru-că poporul însetat a auzi pe preiute sau vorbind, ascultă cu cea mai mare atențiune la predică; ca să câștige vre-o învățătură morală, de care să se servească în vieață; sau să audă vre-un cuvânt de mângâiere pentru mântuirea sufletească.

Ghieața încă e groasă și abia ici colea începe a se rupe. Numai unde și unde s'a început a se predică și numai la sârbători mai mari precum: la nașterea Domnului nostru Iis. Chr. la sântele paști, rusalii etc.

Astfel stăm noi cu predică în biserică noastră. În bisericile noastre, ce e drept, este obicei, ca în Dumineci și sârbători să cetesce cazanii în loc de predică. Să vedem, ce folos moral și intelectual are poporul din astfel de cetire. — Dela început am curagiu a afirma, că forte puțin, dacănu cumva chiar nimic.

Eată cauza: Este câte un cantor bătrân, care după ce incalecă ochelarii pe nas și se apucă de cetiș cazanii de abia silabisează, de cum se o cetească la înțele și în mod logic. Afară de aceasta cazanii se cetesce de regulă pe timpul când preotul, unge poporul cu unt de lemn sântit, un timp, când tot poporul se află în mișcare, se produce cel mai mare sgomot în biserică, încât și cei ce ar voi să asculte nu pot, fiind conturbați.

Aceasta este starea actuală a predicii în biserică noastră. Ne întrebăm acum, oare tot în acest mod se predică și pe timpul sântilor părinți ai bisericeii?

Apostolii după înalțarea la ceriu a mântuitorului nostru Iisus și după pogorirea Duchului Sânt preste dânsii îndată au început a predică în public și a vesti la toate popoarele învățăturile cele sublime și mântuitoare ale evangheliei, după cum le-a poruncit Mântuitorul, pe când se afla cu ei: „*mergend învățați toate neamurile* . . .“

Predica, sau cuvântul viu era deci, prin care apostolii sciau convinge pe păgâni despre învățăturile mântuitoare ale evangheliei.

Faptele apostolilor ne spun, cum în urma cuvântării ținute de Petru în Ierusalim, — în o singură zi s'au botezat ca la trei mii de oameni, primind credința în Christos și ardend toți de dorul de a propaga și ei mai departe evanghelia dreptății și a bunătății. (Fapt. Apost. c. 2. v. 14—34). Prin graiul viu s'a propagat creștinismul cu iușeala fulgerului în toată lumea, după cum dice Apost. Pavel; „*în tot pământul au eșit vestirea lor și cuvintele lor la marginea lumii*“ (Rom. X. 18.)

Acest apostol, care în zelul seu de a propaga cât la mai multe popoare cuvântul lui Dđeu străbătuse prin toată Asia până și în Europa, arată însemnătatea predicii, când dice; *Cum vor crede, dacă*

nu le veți spune, și cum vor crede în acela, de care n'a auzit? Și cum vor auzi fără de cuvântul?“ (Rom. X. 14). Iar cătră Timoteiu dice: „*Te jur drept aceea înaintea lui Dđeu și Domnului Iisus Christos, care va să judece pe vii și morții întru artarea sa: predică cuvântul îndeamnă cu toată îndelunga răbdare și învățătura.*“ (II. Tim. IV. 1, 2.).

Și întru adevăr apostolii răspândindu-se în toate părțile cu atâta convingere și entuziasm predică, încât cu miile treceau păgâni la creștinism, lăsând cele mai gâdelitoare plăceri ale acestor lumi și consacrandu-se vecinicului și preabunului Dđeu, suferiau cele mai crâncene torturi. Sublime deci și convingătoare a fost cuvintele apostolilor, când din cei mai desfrânați oameni făceau tipuri de vieață morală și caractere de statornicie și martiriu.

De aici se vede, că predică a fost înainte de toate adevăratul mijloc, prin care se convertiau păgânii la creștinism.

După ce creștinismul a început a se mai consolida, predică era, care îi întărește pe creștini și mai mult în credința primită, de aceea nici când nu lipsia cuvântul de învățătură din adunările lor. Pe timpul grelelor persecuțiuni numai predică a putut să întărească credința în creștini, numai predică a putut să-i înflăcăreze și să-i încurageze astfel, încât cu fața suridendă și dau vieața pentru Christos.

În acele timpuri creștini se adunau înainte de răsăritul soarelui în case private, spelunci și alte locuri. Aici și făceau rugăciunile lor — și după cum dice Pliniu cel tiner, guvernatorul Bitiniei în un raport al seu cătră împăratul Traian, care îi dase ordin să oprească strict intrunirile secrete ale creștinilor — se sfătuiu, ca să țină tare la credința în Iisus Christos și să nu facă nimenui nici un rēu.

Din aceasta mărturie a unui păgân și din alte mărturisiri, pre cari le aflăm în istoria bisericească se vede, că la toate intrunirile creștinilor pe la începutul veacului al doilea predică era partea cea mai esențială, aceasta se vede și de acolo, că cel mai aprig și mai înfocat vrășmaș al creștinismului împăratul Iulian Apostata (361—363), nepotul lui Constantin cel mare, crescut în biserică creștină, scia bine, ce însemnatate are predică de aceea puse, ca să se predice și în templele păgâne, ba ce e mai mult el însuși în calitate de Pontifex maximus predică foarte des (Compendiu de istoria bisericească de N. Nitzulescu pag. 70—71) Încercarea lui Iulian firesce a rămas zădarnică, dar pentru noi e o îndoită dovadă; una despre însemnatatea predicii, și altă, că pe acel timp se predică în toate bisericile creștine foarte des și că fie-care păstor sufleteș și ținea de sântă datorință ca să predice.

Sânții Părinți au cultivat predică în un grad foarte mare, pe timpul lor a fost predică în floare. Unde mai sunt predicatori ca St. Ioan Chrisostomul. Retorii nostri bisericesci erau admirați de toți chiar și de păgâni.

Efectul, ce au avut cele cincii omilii ale lui Grigoriu de Nissa (supranumit teologul) ținute în Constantinopol, pecând ortodocșia bisericeii era periclitată prin Arianism dovedește puterea nemărginită a predicii, în care sciau acei bărbați de Dđeu sântiți a convinge și entuziasma pe ascultători.

Deci predicii este a se datorii, că biserică creștină a înaintat cu pași atât de gigantici la începutul ei și tot predicii este a se mulțumii, că ori unde biserică a pus piciorul, acolo îndată s'a simțit o înaintare spre bine a moravurilor și a culturai preste tot.

(Va urma.)

Bursa de Viena și Pesta.

Din 11 August n. 1887.

	Viena	B.-pesta.
Renta de aur ung. de 6%	—	—
Renta de aur ung. de 4%	100.60	100.45
Renta ung. de hârtie	87.45	87.45
Împrumutul drumurilor de fer ung.	150.50	150.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	98.—	98.—
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	115.40	115.50
Obligațiuni urbariale transilvane	104.40	104.30
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	—	104.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin	100.—	100.—
Sorți ungurești cu premii	123.50	122.50
Sorți de regularea Tisei	123.80	123.50
Renta de aur austriacă	112.90	112.50
Sorți de stat dela 1860	136.—	136.25
Acețiuni de bancă austro-ung.	884.—	884.—
Acețiuni de bancă de credit ung.	287.25	287.—
Acețiuni de credit austr.	281.25	280.90
Serisuri funcționare ale institutului „Albina“	—	101.—
Galbin	5.95	5.95
Napoleon	9.99	9.96
100 marce nemțesci	61.72½	61.77
London pe (poliță de trei luni)	126.05	125.95

[1638]

1—3

CONCURS.

Pe baza deciziei adus în puterea §-lui 63 din stat. org. în ședința comitetului protopresb. gr. or. român al Lugosului, ținută în Lugos în 5; Martiu 1887 v. și în urma aprobării Veneratului Consistoiu diecesan ddto 8 Maiu 1887 Nr. 386 B. prin aceasta se escrie concurs pentru postul de protopresbiter rom. gr. or. în tractul Lugosului.

I. Competenții au să dovedească, cumcă posed minimum cualificațiunea normată în §-ul 15 lit. a. din regulamentul pentru parochii de clasa I-mă, va fi preferit între asemenea cualificațiune acela, care va comproba, că a făcut studiile sale la o facultate a unei Univerșități teologice și a abținut građu de Dr. în teologie, sau a frecventat la o Universitate studii filosofice sau juridice.

II. Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

1. Dotațiunea împreunată cu parochia protopresbiterală constătătoare a) din cele 2 sesiuni paroch. folosite mai nainte de în Domnul adormitul protopresbiter George Pesteanu și parochul Alecsandru Ursulescu, care dotațiune se va asigura întreagă după espirarea anului intercalat socotit dela repausarea protopresbiterului resp. parochului sus numit, b) din stoala și c) și din birul usitat în Lugos.

2. Birul protopresb. anual dela preoți conform punctului al 32 din rescriptul declaratoriu iliric.

3. Tacele pentru ședulele de cununie după usul și în măsura de până acuma dela cei cu stare 2 fl. dela ceialalți 1 fl.

4. Paușal de căletorie ce se va presta din partea Venerat. Consistoriu diecesan în suma de 200 fl. anual.

Se observă, că escrierea de concurs pentru acest protopresbiterat se face între marginile deciziunei Consis. din 15 Maiu, anul 1886 Nr. 416 B. publicată în numărul 23 din anul trecut al „Foaiei diecesane“ cu comunele înșirate în aceea decisiune.

Doritorii de a ocupa acest post vor avea a subșterne recusele lor P. O. D. Filip Adam comisariu consis. denumit pentru conducerea actului electoral și protopresbiterat în Iám pe tițiunile lor recursive instruite cu documente în forma autentică despre cualificațiunea lor de până acuma în termen de 30 de zile, socotite dela prima publicare a concursului în „Foaia diecesană“ (Red. Nr. 30 a. c.) din Caransebeș.

Lugos, 20 Iuliu, 1887 v.

Comitetul protopresbiterat

În conțelegere cu Filip Adam, comisar cons. și protopresbiter în Iám.

Nr. 367.

[1635] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătorești din comunele mai jos înseminate se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

1. Bacifalău, cu salariu anual din banii încassaveri din repartițiune de 300 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 2 stângini de lemne.

2. Dêrste, cu salariu anual de 200 fl. și cuartir în edificiul scoalei.

3. Sa tulung, biserica S. S. Archangeli, scoală capitală cu salariu anual de 300 fl.

4. Sa tulung, biserica Sf. Adormiri cu scoală capitală, cu salariu anual de 350 fl. cu îndatorire să fie și notariu al comitetului parochial.

5. Tărlungeni, cu salariu anual de 200 fl. cuartir în edificiul scoalei, și 3 stângini de lemne, având într'o Duminecă a-și arăta desteritatea sa în cântări.

6. Zizin, cu salariu anual de 111 fl., în care este computat și cuartirul.

7. Purcăreni, cu salariu de 200 fl. și pentru scoala de repetiție 35 fl.

8. Cărpiniș, filie la Tărlungeni, salariu 60 fl. v. a.

Reflectanții vor avea a-și așterne suplicile concursuali, instruite cu documentele prescrite de lege sub-scrisului până la terminul indicat.

Oficiul protopresbiterat al Brașovului I. Brașov, în 21 Iuliu, 1887.

În conțelegere cu resp. comitete parochiale.

Ioan Petric, protopop ca adm.

Nr. 322.

[1636] 1—3

CONCURS.

Pentru stațiunile învățătorești la scoalele profesionale din comunele mai jos înseminate din protopresbiteratul Brașovului II-lea, se escrie concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“ și anume:

1. Lișnău, cu salariul de 134 fl. în bani, bucate și lemne, parte pentru serviciile ca cantor, parte ca învățător.

2. Nou, cu salariul de circa 100 fl., prestat parte dela comuna bisericăscă, parte din ajutoare din fondul protopresbiterat și din ale archidiecesei pentru care s'a suplicat deja.

3. Apața, cu salariul de 90 fl., constătătoriu jumătate din bucate pentru serviciile de cantor, și jumătate în bani gata pentru serviciile de învățător, pe lângă care este speranță, că se vor mai oferi ajutoare din fondul protopresbiterat și archidieceșan.

Doritorii de a ocupa vreunul din aceste posturi au a-și subșterne petițiunile lor instruite conform prescriptelor legilor din vigoare sub-semnatului oficiu protopresbiterat până la terminul sus indicat.

Brașov, în 21 Iuliu, 1887.

Oficiul protopresbiterat al Brașovului al II lea.

În conțelegere cu respectivele comitete parochiale.

Ioan Petric, protopresb.

Nr. 293.

[1633] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătorești, dela scoalele române gr. or. din comunele mai jos înseminate ale protopresbiteratului Ilikei, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

1. Furșoara, cu salariu anual de 200 fl. v. a. cuartir, grădină de legumi în mărime de 400□ stângini, și lemne de foc.

2. Al mâșel, cu salariu de 150 fl. v. a. și 3 stângini lemne pentru foc.

3. Gialăcuta, cu filia Căbești, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința grădinei dela scoală și 3 stângini de lemne.

4. Micănești, cu salariu de 150 fl. v. a. și lemne de foc de ajuns.

5. Têrna va, cu salariu de 150 fl. v. a. cuartir, folosința a două grădini și lemne de foc.

Doritorii de a ocupa vreuna din aceste stațiuni își vor așterne suplicile instruite conform legilor în vigoare la sub semnatul oficiu protopresbiterat până la terminul sus indicat.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al tractului Ilikei, în conțelegere cu comitetele parochiale concernente.

M. Iliă, la 24 Iuliu, 1887.

Avram Pecurariu, protopresbiter.

Copii de scoală

se primesc cu întreaga proviziune la o familie solidă din Sibiiu.

Informațiuni mai de aproape dă redacțiunea „Telegrafului Român.“

[1639] 1—3

Nr. 266.

[1634] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea posturilor învățătorești vacante dela scoalele române gr. or. în parochiile gr. or. mai în jos înseminate din protopresbiteratul gr. or. al Câmpenilor. se escrie concurs cu termen până la 25 August a. c. st. v.

1. În Vidra de sus, un post de învățător cu un salariu anual de 250 fl. v. a. solvit în rate lunare din fond și repartiție, cuartir liber și 4 stângini lemne de foc, din cari să se în căldăască și sala de învățământ.

2. În Neagra de jos, un post de învățător cu un salariu de 200 fl. v.-a. solvit în rate trei-lunare din repartiție, cuartir liber și lemne de încăldît.

3. În Ponorel, un post de învățător împreunat cu un salariu de 200 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemnele trebuincioase de foc.

4. În Lăpuș, un post de învățător cu salariu de 200 fl. solvit în rate trei-lunare din repartiție și lemne pentru încăldîre.

5. În Sohodol, un post de învățător cu salariu de 150 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemne trebuincioase pentru foc.

6. În Poiana, — Peleş și Lazesci, — în fiecare câte un post de învățător cu câte un salariu de 150 fl.

solvit în pătrare de an din repartiție și lemnele trebuincioase pentru încăldîre.

7. În Certegea și Valeaverde, în fiecare câte un post de învățător cu un salariu de 100 fl. solvit în pătrare de an din repartiție, cuartir și lemne de încăldît.

Doritorii de a ocupa vr'unul din aceste posturi să-și trimită cererile lor concursuale instruite conform legilor din vigoare până la terminul mai sus indicat la:

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Câmpenilor.

Câmpeni, 21 Iuliu, 1887.

Romul Furduiu, protopresbiter.

Nr. 769.

[1637] 1—3

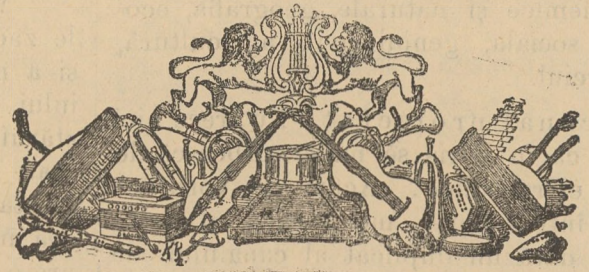
EDICT.

Elena Balteș, gr. or. din Tălmăciu, carea de 12 ani și-a părăsit pe legiuitul ei bărbat Constantin Sirbu, gr. or. din Tălmăciu, fără să se scie ubicațiunea ei, prin aceasta se citează, ca în termen de 3 luni dela prima publicare a acestui edict să se înfățișeze înaintea sub-semnatului, căci la din contră cererea de divorțiu a bărbatului ei se va decide pe baza pribegirei ei.

Scaunul protopresbiterat gr. or. al Sibiiului ca for matrimonial de I a instanță.

Sibiiu, 27 Maiu, 1887

Simeon Popescu, protopresbiter.

Sternberg Armin

Fabrică pentru instrumente musicale, Budapesta VII Bezirk, Kerepesi-ut Nr. 36.

Fabricațiune și mare magazin de instrumente cordale, pentru batere și suflare, numai de calitate escelentă.

Nou! flauta-harmonică

cu 12 clape, tonuri foarte încântătoare, pentru ori cine, tineri ori bătrân, îndată poate cânta. Prețul 2 fl.

Mare magazin de Ariston, Xiophon, Orpheus, Symphonion cu notele lor. Reparaturile se efectuează iute, bine și eftin. Instrumente vechi se cumperă. Cataloge mari, ilustrate cu circa 300 de ilustrațiuni la cerere se trimite gratis și franco. Pentru harmonica și harmonium Preț-curante separate cu ilustrațiuni.

[1582] 17—20

Medicament

pentru

boala de fungie,

tuberculoasă (oftică), astmă (respirațiune), catar cronic de plumâni etc. prin Ecshalatiune de gas (cu ajutorul injecțiunei rectale).

Necredutul, idealul admirabil și nerealisabil al medicilor, se poate efectui sigur și de tot prin mijlocul acestei metode de cură! Despre efectul medical sigur și admirabil mărturisesc următoarele espuneri alăturate în scurt, dar mai ales atestatele profesorilor de renume european, și cari se legitimează prin prescripțiile medicale prezente din și afară din țeară:

„Adeseori chiar după trei întrebunțări a ecshalatiunei de gas cu ajutorul injecțiunei rectale pere: tusea, frigurile, scuiparea, (flegma) și mirosul greu de sudoare Greutatea corpului se sporesce pe septămână cu 1/2—1 klgam. Pațientul se vindecă și și poate ear începe activitatea obositoare a vieții.

„La astmă, după o 1/2 de oară dela întrebunțarea ecshalatiunei de gas, i-se dă un îndem pentru respirațiune. La întrebunțarea mai departe a curei nu se mai repeșesc atacurile.“ Chiar și coardele vocale distrucate și plumâna pe jumătate distrucată încă se vindecă. Dintre 30 de pațienți în ultimul stadiu al tuberculoșei s'au mântuit toți de tot prin mijlocirea injecțiunei de gas.

Precum în cele mai mari spitaturi din lume, astfel și în spitatul imperial reg. comun din Viena afă aparatul ecshalatiunei de gas cea mai mare întrebunțare. — Atestatele celor vindecați o dovedesc.

Aparatul ces. reg. a. p. al ecshalatiunei de gas (injecțiunei-rectale) este complet, cu adausul la producerea gasului, dimpreună cu instrucțiunea întrebunțării pentru medici; și pentru întrebunțarea însași a bolnavilor prin

Dr. Carl Altmann, WIEN, VII. Mariahilferstrasse Nr. 80, se poate primi pentru 8 fl. și 30 cr. pentru pachetare, cu bani gata sau cu rambursa postală.

Cura în sine nici nu moleștează și nici nu strică.

[1588] 24—50